

Data publikacji: (30.03.2020 do 05.04.2020r)

Stan uprawy dla miejscowości : Pieńsk

W badanym okresie spadło zaledwie 1,4 mm wody na jeden metr kwadratowy. Wilgotność powietrza utrzymywała się w granicach 50- 70%. Średnia temperatura powietrza na początku okresu była niska i kształtowała się w przedziale od 0 do 1 stopnia C. Dryga część badanego okresu charakteryzowała się wzrostem średniej temperatury powietrza, by na koniec okresu osiągnąć wartość 9 stopni C. Odnotowane minimalne temperatury, występujące w nocy i nad ranem, sięgały wartości ujemnych od – 6 do 0 stopni C. Dopiero ostanie dni okresu przyniosły lekkie ocieplenie i temperatury minimalne kształtowały się w przedziale od 0,5 do 3,5 stopni C. Podobnie kształtowała się amplituda temperatur minimalnych przy gruncie. Temperatura gruntu mierzona na głębokości 10 cm, kształtowała się przez cały badany okres na podobnym poziomie. Jej wartość zamknęła się w przedziale od 4 do 7 stopni C. Średnia prędkość wiatru zamknęła się w przedziale od 5,5 do 14 km/h i wiało przez cały badany okres. Najmocniej powiało pod koniec marca. Maksymalna prędkość wiatru w tym okresie w porywach osiągnęła wartość 40 km/h.

Roślina: (Pszenica ozima)

Rośliny na uprawach występują w fazach BBCH od 18 do 29. Rośliny znajdują się w fazie wegetacji od fazy 4 listka do fazy siódmego rozkrzewienia. Zróżnicowana faza rozwoju jest skutkiem rozciągniętego terminu siewu. Sprzyjająca pogoda sprzyjała bardzo późnym siewom. Odnotowano przypadki obsiewania plantacji nawet na początku grudnia.

Rośliny na plantacjach powschodziły równomiernie. Rośliny są wyrównane. Zaobserwowane wcześniej pierwsze objawy występowania brunatnej plamistości liści zbóż, nie rozwijają się. Sprzyjają temu nieduże opady deszczu, niska wilgotność i spadki temperatury powietrza w ciągu doby. Zaleca się obserwację plantacji pod kątem rozwoju chorób grzybowych. Objawy mogą się nasilić przy wilgotności 80% i temperaturze powietrza od 10 do 18 stopni C. Łagodna siła i obecne warunki klimatyczne, występujące na polach pszenicy, sprzyjają rozwojowi chwastów. Szczególnie niebezpieczne są chwasty zimujące w polu: przytulia czepna, maki, chabry, rumiany i gwiazdnica pospolita.

Roślina: (Jęczmień ozimy)

Jęczmień ozimy, wysiany w optymalnym dla Dolnego Śląska terminie siewu, przypadającym na drugą dekadę września, znajduje się w fazie wzrostu w skali BBCH 27 – 30. Rośliny znajdują się w fazie silnego krzewienia. Uprawy są wyrównane a rośliny prawidłowo ukorzenione i rozkrzewione. Istnieją podejrzenia występowania objawów chorobowych, spowodowanych mączniakiem prawdziwym.

Zagrożenia:

Analizując przebieg pogody w badany okresie, nie należy spodziewać się dalszych objawów chorobowych. Sprawcą choroby jest *Blumeria graminis* – grzyb. Pierwsze objawy mączniaka pojawiają się na młodych siewkach. Najbardziej charakterystycznym objawem jest biały, kłaczkowaty nalot na liściach. Silnemu porażeniu ulegają najstarsze liście będące w fazie strzelania w źdźbło. W warunkach sprzyjających rozwojowi choroby obfite, wołokowate białe lub szarobiałe naloty (często obserwowane czarne kuleczki –chasmotecja struktura przetrwalnikowa) występują również na górnych liściach oraz kłosach. Silnie porażone liście żółkną i przedwcześnie obumierają, infekcji ulegają wszystkie nadziemne części rośliny

Zalecenia:

Należy pamiętać o tym, że w IOR pierwszeństwo mają metody nie chemiczne (agrotechniczne, mechaniczne, fizyczne, biologiczne, hodowlane i inne) a gdy te okażą się niewystarczające, wówczas uzasadnione będzie zastosowanie ochrony chemicznej.

Na plantacjach jęczmienia pojawiają się już silnie rozwinięte chwasty zimujące. Szczególnie niebezpieczne, ze względu na intensywny rozwój i konkurencyjność przy pobieraniu składników odżywczych, są: przytulia czepna, maki, chabry, rumiany i gwiazdnica pospolita.

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji

Roślina: (Pszennyto)

Rośliny znajdują się w fazie rozwoju BBCH 23-29. Plantacje są wyrównane a rośliny nie noszą śladów żerowania szkodników czy działania chorób. Obecne warunki pogodowe, jak dobowe spadki temperatury, niska wilgotność powietrza czy niewielka ilość opadów, nie sprzyjają rozwojowi chorób grzybowych. .

Roślina: (Rzepak ozimy)

W badanym okresie plantacje rzepaku znajdują się w fazie 9-12 liści. Według skali BBCH 29-30. Rośliny formują się równomiernie i nie występuje zjawisko wypadania roślin. Ciepła jesień sprawiła, że na części plantacji nastąpiło wybiegnięcie liści i stożków wzrostu. Wcześniejsze warunki pogodowe, szczególnie temperatura, sprawiły, że rośliny rzepaku znalazły się w fazie spoczynku zimowego. W fazie zimowania korzeni powinien sięgać głębokości około 50 cm, szyjka korzeniowa powinna osiągnąć grubość 1-2 cm a rozeta liściowa składać się z 8-10 liści.

Zagrożenia:

W plantacjach rzepaku stwierdzono objawy chorobowe kiły kapusty. W bieżącym okresie występują jednak w niewielkim nasileniu. Drastyczne spadki temperatury w badanym okresie, ograniczyły nalot na plantację, spodziewanego w tym okresie, chowacza brukwiaczka. W takich warunkach pogodowych owad ukrywa się pod powierzchnią ziemi i uaktywni się przy wzroście temperatury powietrza. Zaleca się w tym okresie monitorowanie uprawy poprzez wystawienie żółtych naczyń w celu ustalenia progu szkodliwości dla szkodnika. Progiem szkodliwości dla tego szkodnika jest 10 chrząszczy w żółty naczyniu, zebranych w ciągu 3 dni. W przypadku bezpośredniej obserwacji rzepaku, stwierdzonych zostanie 2 – 4 chrząszcze na 25 roślinach, oznacza to że próg ekonomicznej szkodliwości również został przekroczony i należy wykonać zabieg oprysku.

Zalecenia:

Trudny do zwalczenia pierwotniak i jego przetrwalniki glebowe, może być zredukowany profilaktyką w uprawie rzepaku. Należy unikać uprawy tej rośliny i innych roślin kapustnych przez okres co najmniej 4 lat. Uprawy tych roślin w sąsiedztwie. Niedopuszczanie do powstawania samosiewów i rozprzestrzeniania się chwastów z rodziny krzyżowych, jak popularne taszniki, tobołki samosiewy gorczycy czy rzodkwi. Należy wysiewać odmiany rzepaku odporne na kiłę i dbać aby stanowiskiem dla plantacji nie były gleby kwaśne.

